

1-1-1991

Common faults in spelling English words by medical students

C. Jetsrisuparb

O. Jetsrisupart

D. Narot

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

Jetsrisuparb, C.; Jetsrisupart, O.; and Narot, D. (1991) "Common faults in spelling English words by medical students," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 35: Iss. 1, Article 2.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal/vol35/iss1/2>

This Special Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

คำสะกดผิดจากการเขียนรายงานของนักศึกษาแพทย์

จรรยา เจตศรีสุภาพ*

อรุณี เจตศรีสุภาพ* เดวิด นารอท*

Jetsrisuparb C, Jetsrisupart O, Narot D. Common faults in spelling English words by medical students. Chula Med J 1991 Jan; 35(1): 5-7

Correct spelling of medical terms or English words is important in academic presentations and in writing medical records. Nowadays, most Thai medical students do not pay much attention to this point. The authors reached this conclusions upon examination of the medical records written by their medical students in Khon Kaen University, and cited the commonly misspelled words as reminders for them.

Reprint request : Jetsrisuparb C, Depatment of Pediatrics, Faculty of Medicine, Khon Kaen University.
Received for publication. November 19, 1990.

* Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Khon Kaen University.

** Office of the Dean, Faculty of Medicine, Khon Kaen University.

เนื่องจากวิวัฒนาการทางการแพทย์ปัจจุบันได้เจริญไปอย่างมากมาย ทั้งแนวกว้างและแนวลึก ความรู้วิทยาการเน้นไปทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้นักศึกษาแพทย์ในปัจจุบันมองข้ามความสำคัญในการดูแลผู้ป่วยเป็นอันมาก เช่น มีเวลาพูดคุยตรวจผู้ป่วยลดลง และหันไปสนใจกับผลการตรวจด้วยเครื่องมือ ห้องปฏิบัติการ รวมทั้งไม่เห็นความสำคัญในการเขียนบันทึกทางการแพทย์ เพราะเห็นว่าเป็นการเสียเวลา และต้องการเป็นแพทย์ไม่ใช่เขียน ดังนั้นบันทึกทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์ จึงไม่มีรูปแบบที่ถูกต้องส่วนใหญ่จะอิงความสะดวกสบาย มองข้ามความสำคัญของการใช้ภาษา การสะกดคำ โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ ทั้งศัพท์เทคนิค และชื่อบุคคล

สาเหตุที่การจดบันทึกทางการแพทย์ในเรื่องการสะกดคำของนักศึกษาแพทย์ มีความผิดพลาดบ่อย ๆ เป็นผลเนื่องจาก

1. ปัจจุบันมีหนังสือตำราแพทย์ภาษาไทยให้ค้นคว้ามาก นักศึกษาแพทย์จึงห่างเหิน การอ่านและมีโอกาสเห็นคำภาษาอังกฤษน้อยกว่าในอดีต

2. การเขียนรายงานของนักศึกษาแพทย์รุ่นน้องส่วนใหญ่คัดลอกจากรุ่นพี่ ฉะนั้นเมื่อต้นแบบสะกดผิด รายงานฉบับหลัง ๆ จึงผิดตาม

3. นักศึกษาแพทย์นิยมเขียนคำตามการออกเสียงของตน ดังนั้นเมื่อออกเสียงผิด เช่น พูดว่า “มีลีล” (โรคหัด) จึงเขียน Measle ซึ่งคำที่ถูกต้องคือ Measles

4. ไม่มีการตรวจทาน เมื่อเขียนจบแล้วเป็นแล้วกัน จึงสะกดคำผิด และไม่ได้แก้ไข

5. พื้นฐานทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์บางคนไม่ดี อันที่จริงแม้ในการพูดในสังคมไทย ภาษาอังกฤษจะไม่ใช้ภาษาแม่ แต่นับว่าเป็นภาษาที่สำคัญทางการแพทย์มาก นักศึกษาแพทย์กลุ่มนี้จึงค่อนข้างปรับตัวกับภาษาอังกฤษยาก ไม่สนใจ เพราะเห็นว่าจะไม่มีความสำคัญในการสอบเลื่อนชั้นทางราชการ

ข้อผิดพลาดของการสะกดคำทางการแพทย์ที่พบเห็นได้เสมอ ได้แก่

1. **เขียนชื่อบุคคลผิด** พบได้มากที่สุดในการเขียนรายงานของนักศึกษาแพทย์ คือ

ก. **ชื่อบุคคล ชื่อโรค ชื่อวิธีการตรวจที่มี S แล้วเขียนไม่มี S** เช่น

Wilms tumor

Menkes disease

Tay-Sachs disease

Gowers sign

Coombs test

Stevens-Johnson syndrome

Graves disease

Treacher Collins syndrome

Peutz-Jeghers syndrome

Chagas disease

ผู้เขียนสังเกตว่าชื่อชาวต่างประเทศตามวารสารและตำราเกือบร้อยละ 5 จะลงท้ายด้วย S

ข. **สะกดชื่อบุคคลที่ไม่ใช่ชาวอังกฤษผิด** คำที่พบบ่อย เช่น

Hirschsprung disease

Letterer-Siwe syndrome

Henoch-Schonenlein purpura ชื่อเขียนตามแบบอังกฤษ หรือเขียน

Henoch-Schonlein purpura ตามแบบเยอรมันเจ้าของภาษา

ค. **ชื่อบุคคลที่สะกดยาก** ที่พบบ่อย ๆ เช่น

Burkitt สะกดผิดเป็น Burrkitt

Erb-Duchenne Palsy ที่ผิดมักจะตกตัว n

ไป 1 ตัว

2. **คำเฉพาะหรือชื่อโรค และจุดชีพ** ที่พบบ่อยคือไม่มีอักษร S เช่น

Yaws

Measles

Mumps

Rabies

Ricketts

Hydrops

Caries

Clostridium perfringens

Cutaneous larve migrans

Bronchiolitis obliterans

รวมทั้งคำที่ต้องเป็นพหูพจน์ เช่น

Pediatrics ในกรณีที่เป็นคำนาม แต่จะไม่มี

S เมื่อใช้เป็นคำคุณศัพท์

Forceps

Lens

Low-set ears

Widely-spaced nipples

3. สะกดผิดเพราะผิดความหมาย ส่วนมากเป็นคำที่ออกเสียงคล้ายกัน หรือเขียนคล้ายกัน เช่น

Ilium หมายถึงกระดูกเชิงกรานด้านหลัง แต่เขียนในความหมายถึง Ileum ซึ่งเป็นลำไส้เล็กส่วนปลาย

Plague หมายถึง กาฬโรค มักเขียนสับสนกับ plaque ซึ่งเป็นผื่นนูน ขนาดกว้างกว่า 1 เซนติเมตร

4. คำที่สะกดได้หลายแบบ ทำให้ไม่แน่ใจว่าถูกหรือไม่ เช่น

fontanel กับ fontanelle

arhythmia กับ arrhythmia

distention กับ distension

คำประเภทนี้ใช้ได้ทั้ง 2 แบบ

5. สะกดถูกแต่วิธีเขียนไม่ถูก เช่น

Smallpox, chickenpox, rickettsialpox กับ beriberi คำในกลุ่มนี้ ต้องเขียนติดกันเป็นคำเดียว แต่ข้อผิดพลาดคือ นักศึกษาแพทย์เขียนแยกกันเป็น chicken pox หรือ beri beri เป็นต้น

6. สะกดผิดเพราะสะกดตามเสียงอ่าน เช่น

voluntary เขียนผิดเป็น voluntory

carotene เขียนผิดเป็น carotine

maintenance เขียนผิดเป็น maintainance

ichthyosis เขียนผิดเป็น ichthiosis หรือ ichthyosis

ascites เขียนผิดเป็น ascitis

petechia เขียนผิดเป็น petichia หรือ petichea

kwashiorkor เขียนผิดเป็น kwashiokor หรือ kwarshiokor

7. สะกดผิดเพราะคำสะกดยาก เช่น

กลุ่มคำ agglutination, aggregation กับ coagulation 2 คำแรกมักตก g ไป 1 ตัว แต่คำหลังเขียนเป็น g

2 ตัวซ้อน

obsessive compulsive เขียนผิดเป็น obscessive เป็นต้น

กลุ่มคำที่ลงท้ายด้วย -gue เขียนผิดเป็น -que เช่น fatigue เขียนผิดเป็น fatique

หรือคำที่ลงท้ายด้วย -que กลับเขียนเป็น -gue เช่น oblique, opaque

8. อื่น ๆ เช่น

เมื่อกล่าวถึงน้ำนมวัว cow's milk, หรือน้ำนมแพะ goat's milk นักศึกษาแพทย์จะเขียนตก 's แต่ถ้าเป็นน้ำนมแม่ต้องเขียนเป็น breast milk

วิจารณ์

ปัจจุบันนักศึกษาแพทย์มีประสบการณ์เขียนรายงานทางแพทย์ลดลง อาจเป็นเพราะวิวัฒนาการของการแพทย์ปัจจุบัน และจำนวนนักศึกษาแพทย์มากขึ้น โดยที่จำนวนผู้ป่วยในโรงเรียนแพทย์คงเดิม ทำให้อัตราส่วนของจำนวนผู้ป่วยต่อนักศึกษาแพทย์ลดลง และทำให้โอกาสการดูแลผู้ป่วย การฝึกฝนหัดถดถอยลงด้วย เช่น เมื่อ 18 ปีก่อน โดยเฉลี่ยนักศึกษาแพทย์จะได้รับผู้ป่วยสัปดาห์ละ 3-5 รายต่อคน แต่ในปัจจุบันนักศึกษาแพทย์มีโอกาสรับผู้ป่วยและเขียนรายงานเพียง 3-4 รายงานต่อ 3 สัปดาห์ต่อคน เท่านั้น

จึงทำให้ความผิดพลาดจากการเขียนรายงานทาง การแพทย์ในแง่การสะกดคำที่รวบรวมมานี้พบได้เสมอ บางครั้งอาจารย์แพทย์ผู้ตรวจรายงานนักศึกษาแพทย์อาจมองข้ามไป หรือหมดความพยายามที่จะชี้แจง เนื่องจากผิดกันเกือบหมดทั้งกลุ่ม แต่ถ้าอาจารย์แพทย์ทุกท่านได้ช่วยกัน กำชับ แก้ไขในสิ่งผิด ชี้แจงสิ่งที่ถูกต้อง หรือนักศึกษาแพทย์ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามต้นแบบโดยการอ้างอิงพจนานุกรม เข้มงวดเรื่องตัวสะกด, การอ่านออกเสียงศัพท์ภาษาต่างประเทศ การเขียนรายงานของนักศึกษาแพทย์ก็จะต้องและเพิ่มคุณค่าทางวิชาการมากยิ่งขึ้น

อ้างอิง

1. Webster's New Twentieth Century Dictionary. 2nd ed. Printed in the United States of America. William Collins Publishers, 1980.

2. Dorland's Illustrated Medical Dictionary. 27th ed. Philadelphia : W.B. Saunders, 1988.

3. Behrman RE, Vaughan VC, eds. Nelson Textbook of Pediatrics. 13th ed. Philadelphia : W.B. Saunders, 1987.